

جمهوری اسلامی در محاصره آتش خشم توده های بپاخاسته !

در ادامه خیزش عظیم توده های بپاخاسته ما در خرداد ماه سال جاری که در طول ۶ ماه گذشته همچنان به پیش رفته است، روز یکشنبه ۶ دی ماه در تهران و تعدادی از شهرهای بزرگ کشور همچون تبریز، اصفهان، شیراز، اراک و... توده های ستمدیده و خشمگین با حضور گسترده خود در خیابانها، ضمن سر دادن

شعارهای کوبنده مرگ بر دیکتاتور، مرگ بر خامنه ای، می کشم، می کشم آنکه برادرم کشت و ... بزرگترین و سرنوشت ساز ترین تظاهرات تا کنونی خود بر علیه سلطه خونین رژیم مذهبی وابسته به امپریالیسم حاکم را بر پا نموده و پایه های این سلطه ضد مردمی را بیش از هر زمانی به لرزه انداختند. علیرغم اینکه ماشین سرکوب جمهوری اسلامی از مدتها پیش خود را برای مقابله با تجمعات مردم در این روز به بهانه "عاشورا" آماده کرده بود، اما گستردگی حضور مردم در خیابانها و خشم و نفرتی که توده های رنجدیده در این روز از ۳۰ سال سلطه جمهوری اسلامی از خود نشان دادند ماشین سرکوب دیکتاتوری حاکم را از نفس انداخت و عملاً برای مدتی کنترل تعدادی از خیابانهای تهران به دست مردم دلیر افتاد.

کنترل خیابانها در شرایطی به دست مردم افتاد که مزدوران حکومتی بطور وسیعی به ضرب و شتم مردم پرداخته و با توسل به گاز اشک آور و گاز فلفل و تیراندازی به سوی آنها در صدد درهم شکستن اعتراض مردم بودند. در جریان همین تیراندازی ها بود که چندین نفر در تهران جان باختند و بر اساس گزارشات منتشر شده تاکنونی تعدادی هم در تبریز و اصفهان جانانشان را وثیقه آزادی مردمشان از سلطه رژیم دارو شکنجه جمهوری اسلامی نمودند.

در جریان این تظاهرات مردم با آتش زدن سطل های زباله و سنگر سازی در سطح خیابانها به مقابله با مزدوران حکومتی بر خاسته و تعدادی از ماشینها و موتور های آنها را طعمه آتش ساختند؛ و در مواردی با استفاده از کوکتل مولوتف برخی از مراکز سرکوب را به آتش کشیدند.

در جریان این تظاهرات عظیم، توده های جان به لب رسیده با سر دادن شعار هایی که مشخصاً راس دیکتاتوری حاکم را نشانه رفته بودند و به آتش کشیدن عکس های خامنه ای و حتی داغان کردن تابلو خیابانی که به نام وی نامگذاری شده بود، بار دیگر نشان دادند که مطالبات و خواسته های شان با ساختار ظالمانه موجود همخوانی نداشته و راه رسیدن به خواسته های شان از در هم شکستن ساختار موجود یعنی نابودی تمامیت جمهوری اسلامی می گذرد.

گستردگی حضور مردم و تداوم اعتراضات آنها از یک سو و از سوی دیگر شدت خشونت نیروهای سرکوب جمهوری اسلامی بر علیه مردم به نافرمانی در نیروهای سرکوب دامن زده و در مواردی در تهران حتی تعدادی از نیرو های مسلح رژیم با عدم اطاعت از فرماندهان خود به مردم پیوستند.

در حالی که به گزارش خبرگزاریها "شدت خشونت" نیروهای سرکوب جمهوری اسلامی برای خفه کردن صدای حق خواهانه مردم ما در ماه های اخیر "بی سابقه" بوده، اکنون تمامی

مرتجعین و دشمنان رنگارنگ مردم و فریبکارانی که منافع و حیاتشان با تداوم نظام استعمارگرانه حاکم گره خورده شدیداً هراسناک شده و با مشاهده قدرت توده های به پاخاسته در تظاهرات روز یکشنبه مذبحخانه خواهان توقف اعمال قهر از سوی توده های بجان آمده و حفظ "آرامش" شده اند.

همه واقعیاتی که در جریان تظاهرات روز یکشنبه در مقابل چشم جهانیان روی داد به روشنی حیرت انگیزی نشان داد که علیرغم همه تبلیغات فریبکارانه اصلاح طلبان حکومتی و رسانه های امپریالیستی، اکثریت مردم ما خواهان نابودی تمامیت جمهوری اسلامی بوده و در این راه از توسل به قهر آمیز ترین روشهای مقابله نیز دریغ نخواهند ورزید. تظاهرات عظیم روز یکشنبه نشان داد که جنبش دموکراتیک مردم ما علیرغم فقدان یک رهبری انقلابی سراسری، دوران سخت و پر مخاطره ای را پشت سر گذاشته و باید خود را برای رو درروئی با مصاف های بزرگتری که در پیش است آماده سازد. جنبشی که می رود تا جمهوری اسلامی را در جایی قرار دهد که شایسته آن است، یعنی در زباله دان تاریخ.

جمهوری اسلامی با هر جناح و دسته نابود باید گردد!

مرگ بر امپریالیسم، دشمن اصلی خلق های ایران!

هر چه بتوان تر باد مبارزات پر خروش توده های ستمدیده!

با ایمان به پیروزی راهمان

چریکهای فدائی خلق ایران

۷ دی ۱۳۸۸ - ۲۸ دسامبر ۲۰۰۹